

Inleiding Publiek Debat Zorg voor Samenhang
Lucas Fraza, huisarts en lid Actiecomité Het Roer Moet Om

Zorg is mensenwerk.

Vraagt u zich wel eens af hoe de zorg er over 20 jaar uit ziet? Of hoeveel zorg er nog is, in het jaar dat u kwetsbaar bent geworden. Is er dan nog een luisterend oor van een vertrouwde dokter? Of een kundige hand van een verpleegkundig aan uw bed? Vindt u nog een beschikbare verzorgende in uw directe omgeving? Of bent u tegen die tijd op zoek en tevreden over 24-uur beschikbare digitale zorg.

Nog een aantal vragen voor de toekomst: wat heeft u nodig als u bent gestruikeld over uw zorgrobot en met een gebroken heup op de grond ligt achter uw eigen voordeur? En waaraan heeft u behoefte als u steeds onzekerder bent geworden van alle tegenstrijdige adviezen van onzichtbare digitale dokters? Wie neemt u bij de hand, raapt u op en op wie kunt u nog steunen? En, heel belangrijk, wie durft en kan de kaf van het digitale koren te scheiden?!

Mijn inzicht als huisarts met 20 jaar ervaring is; we willen graag door mensen geholpen worden. Omdat je gewoon gehoord en gezien wil worden. Omdat je behoefte hebt aan iemand die je vertrouwt. Wat je écht nodig hebt als je kwetsbaar bent geworden is een dokter of verpleegkundige die luistert met je meedenkt en je even aanraakt als troost. Die persoonlijk en professioneel advies geeft in wat kan en wat soms niet meer hoeft. Iedere zorgvezel in mij gruwet van de gedachte dat we voorsorteren op een zogenaamd digitaal zorg Walhalla. Je eigen zorg autonoom en zelfbewust via je scherm regelen is hip en sexy als je hip en sexy bent, maar wordt pas voelbaar eenzaam en kwetsbaar als je eenzaam en kwetsbaar bent geworden. Kwetsbaar betekent ook dat het niet lukt om de goede knoppen te vinden.

Misschien moeten we het eens omdraaien en vragen wat voor digitale ondersteuning *zorgverleners* nodig hebben om hun werk goed te kunnen doen!! Hoe maken we de zorg slim en efficiënt, in plaats van een onwerkbaar dagelijkse warboel van niet passende digitale stekkers en financiële schotten. Hoe maken we het zo goed, dat onze generatie de volgende laat zien dat het leuk is om in de zorg te werken.

Het gaat uiteindelijk om het behoud van het unieke evenwicht tussen de beperkte hoeveelheid mensen die echt hulp nodig heeft en voldoende zorg-mensen die daar verstand van hebben.

Dit debat is DE kans om te zorgen dat de menselijke maat niet verloren gaat voor patiënten die het nodig hebben, dankzij of ondanks alle digitale ontwikkelingen.

Debaters aan u de taak om de balans te hervinden. Hoe voorkomen we, met de hulp van de ICT, dat de zorg geen wereld van permanente schermen en rondslingerende zorgrobots wordt. Hoe zorgen we dat de zorg begrensd en menselijk blijft. Hoe zorgen we dat je gehoord, gezien en geholpen wordt op het moment dat je voelt dat je kwetsbaar bent. Veel vragen en nog weinig antwoorden, aan u nu het woord (?)
Stel ons niet teleur.

Uitgesproken 14 december 2019 Spaanse Trap Campus Den Haag LUMC